

ODPIS



W Y R O K

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lipca 2025 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu
w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia WSA Daria Gawlak-Nowakowska
Sędziowie: Sędzia WSA Andrzej Nikiforów
Sędzia WSA Katarzyna Radom (sprawozdawca)

po rozpoznaniu w Wydziale IV na posiedzeniu niejawnym w trybie uproszczonym
w dniu 15 lipca 2025 r.

sprawy ze skargi **Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska w Warszawie**
na beczynność Prezesa Zarządu Zoo Wrocław Sp. z o.o.

w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej na wniosek
z dnia 26 listopada 2024 r.

- I. **stwierdza beczynność Prezesa Zarządu Zoo Wrocław Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu w rozpoznaniu wniosku strony z dnia 26 listopada 2024 r., uznając, że nie miała ona miejsca z rażącym naruszeniem prawa;**
- II. **umarza postępowanie w przedmiocie zobowiązania Prezesa Zarządu Zoo Wrocław Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu do rozpoznania wniosku, o którym mowa w pkt I sentencji wyroku;**
- III. **oddala dalej idącą skargę;**
- IV. **zasądza od Prezesa Zarządu Zoo Wrocław Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu na rzecz Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska w Warszawie kwotę 597 zł (słownie: pięćset dziewięćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania sądowego.**



Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem

REFERENT

Aleksandra Bajtczak

Uzasadnienie

Przedmiotem skargi stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska w Warszawie jest beczynność Prezesa Zarządu Spółki ZOO Wrocław Spółka z o.o. z siedzibą we Wrocławiu w zakresie udostępnienia informacji publicznej na wniosek z dnia 26 listopada 2024 r.

Jak wynikało z akt sprawy pismem z dnia 26 listopada 2024 r. (data wpływu do organu: w dniu 2 grudnia 2024 r.), Skarżąca zwróciła się o udostępnienie informacji publicznej w zakresie skanów wszystkich umów, których stroną jest ZOO Wrocław Sp. z o.o., dotyczących obsługi prawnej, wsparcia prawnego lub przygotowania opinii prawnych, które obowiązywały w roku 2024 (pytanie nr 1). Skanów faktur lub rachunków, których odbiorcą jest ZOO Wrocław Sp. z o.o., dotyczących obsługi prawnej, wsparcia prawnego lub przygotowania opinii prawnych, które nie były efektem sporządzenia pisemnej umowy (pytanie nr 2). W podstawie prawnej powołała się m.in. na art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. z 2022 r., poz. 902 ze zm., dalej: u.d.i.p.).

Pismem z dnia 16 grudnia 2024 r. organ, w zakresie obu pytań, wezwał Stronę do wykazania w terminie 14 dni, że uzyskanie informacji jest szczególnie istotne dla interesu publicznego. Wyjaśnił, że przygotowanie informacji będzie wymagało analizy szeregu umów, faktur i rachunków, które obowiązywały i obowiązują w 2024 r. w zakresie wskazanych w piśmie zagadnień. Niezbędna będzie także analiza dokumentacji w aspekcie ewentualnej anonimizacji. Zakres tych czynności, w świetle poglądów orzecznictwa, pozwala na zakwalifikowanie ww. informacji jako przetworzonej, wymaga bowiem wykonania szeregu czynności w odniesieniu znacznej ilości dokumentów, co wypełnia przesłanki uznania, że żądana informacja ma charakter przetworzony. W podstawie prawnej pisma organ powołał art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p.

W dniu 23 grudnia 2024 r. Stowarzyszenie udzieliło odpowiedzi informując, że zależy mu na udostępnieniu wnioskowanych dokumentów. Mając jednak świadomość, że ich przygotowanie może być czasochłonne, choć nie wskazano ilości tych dokumentów, wskazywało na możliwość udostępnienia spisu wnioskowanych dokumentów. Wyjaśniało, że jest zainteresowane informacją na czym rzecz dokonywane były wypłaty i w jakiej kwocie, co pozwoli opinii publicznej i

wnioskodawcy zapoznanie się z informacją jak wydatkowane są środki w tym zakresie. Podkreślało, że nie ma sporu, iż żądane dokumenty stanowią informację publiczną.

Wobec milczenia organu, kolejnym pismem z dnia 17 stycznia 2025 r. Stowarzyszenie wnioskowało o przestanie żądanych informacji.

Organ nie udzielił żadnej odpowiedzi na podane pismo.

W dniu 11 marca 2025 r. Stowarzyszenie złożyło skargę na bezczynność organu w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej z dnia 26 listopada 2024 r. Zarzucało naruszenie art. 61 ust. 1 Konstytucji RP, art. 1 ust. 1 i art. 13 ust. 1 u.d.i.p., poprzez ich niezastosowanie i nieudostępnienie żądanych informacji pomimo istnienia ku temu podstaw oraz art. 14 ust. 1 u.d.i.p. poprzez jego niezastosowanie i nieudostępnienie informacji publicznej w sposób i formie zgodnej ze złożonym wnioskiem.

Domagało się zobowiązania organu do rozpoznania wniosku z dnia 26 listopada 2024 r. o udostępnienie informacji publicznej; stwierdzenia, że bezczynność organu miała miejsce z rażącym naruszeniem prawa; wymierzenia organowi grzywny w wysokości określonej w art. 154 § 6 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2024 r., poz. 935 ze zm., dalej: p.p.s.a.) oraz zasądzenia zwrotu kosztów postępowania sądowego.

W uzasadnieniu Strona opisała przebieg okoliczności faktycznych. W dalszych uwagach zdefiniowała pojęcie bezczynności w udzieleniu informacji publicznej, stwierdzając, że dla oceny jej istnienia niezbędne jest zbadanie, czy w sprawie wystąpiły przesłanki podmiotowe i przedmiotowe zastosowania ustawy dostępowej. Powołała się na art. 1 ust. 1, art. 6 ust. 1 i art. 13 u.d.i.p. oraz orzecznictwo sądowe definiując pojęcie informacji publicznej, cele ustawy oraz terminy udostępnienia informacji publicznej. Argumentowała, że wniosek z dnia 26 listopada 2024 r. dotyczył informacji publicznej i był adresowany do podmiotu ustawowo zobowiązanego - spółki komunalnej, a zatem powinien być rozpoznany w terminie ustawowym, co w sprawie nie nastąpiło. Nie zgadzając się z przyjętą przez organ kwalifikacją wniosku jako dotyczącego informacji przetworzonej Strona podnosiła, że pomimo udzielonej przez nią odpowiedzi organ nie zareagował na składane wyjaśnienia i ponaglenia. W dalszych motywach uzasadnienia Stowarzyszenie zarzucało rażące naruszenie

prawa w zakresie braku reakcji na zgłaszane żądania. Podkreślała konstytucyjne umocowanie prawa do informacji publicznej.

W odpowiedzi na skargę organ wniósł o jej oddalenie w całości lub umorzenie postępowania wobec wydania w dniu 26 marca 2025 r. decyzji rozstrzygającej wniosek Strony z dnia 26 listopada 2024 r.

W uzasadnieniu opisał okoliczności faktyczne sprawy wywodząc, że żądana informacja ma charakter przetworzony. Jej przygotowanie wymaga wyszukania informacji wg podanych kryteriów, sporządzenia kopii dokumentów, anonimizacji i zeskanowania. Obejmuje to także weryfikację pod kątem tajemnic prawnie chronionych. Czynności te wymagałyby zaangażowania wielu pracowników organu i to z wielu działów, zadania organu koncentrują się zaś na prowadzeniu statutowej działalności, czego Stowarzyszenie ma świadomość. Realizacja wniosku o informację publiczną nie może prowadzić do dezorganizacji działalności podmiotu zobowiązanego, zakłócenia jego funkcjonowania, czy być wykorzystywana do zaspokojenia zwykłej ciekawości. Cele ustawy dostępowej nie są nakierowane na zaspokajanie interesu indywidualnego.

W dalszej części pisma organ przywołał orzecznictwo sądów administracyjnych odnoszące się do informacji przetworzonej wywodząc, że żądana informacja taki charakter posiada. W opinii organu Skarżąca nie wykazała aby uzyskanie informacji było szczególnie istotne dla interesu publicznego, co stanowi nadużycie prawa do informacji publicznej. Pismo z dnia 23 grudnia 2024 r. nie wskazywało istnienia przesłanek uzyskania informacji przetworzonej. Organ podkreślał, że w terminie 14 dni od wpływu wniosku wystosował pismo wzywające do wykazania szczególnej istotności żądanych informacji dla interesu publicznego, a zatem nie pozostawał bezczynny. W odpowiedzi z dnia 23 grudnia 2024 r. Stowarzyszenie nie zmodyfikowało wniosku w sposób, który umożliwiłby udostępnienie informacji jako informacji prostej, przerzucając ciężar na organ. Zgodziło się jednak, że przygotowanie informacji może być czasochłonne. Potwierdziło tym samym, że żądane informacje mają charakter informacji przetworzonej. Organ wskazał także na pojęcie nadużycia prawa do informacji publicznej, szeroko opisał zakres i istotne społecznie cele działania organu. Zwracał uwagę, że udostępnienie informacji zawsze wiąże się z zaangażowaniem personelu i środków technicznych, co nie jest obojętne z punktu widzenia jego funkcjonowania.

W opinii organu działanie Stowarzyszenia stanowi nadużycie prawa do informacji publicznej, dowodzi złej woli i prowadzi do dezorganizacji działania organu. Z ostrożności organ wskazał, że w dniu 26 marca 2025 r. wydano decyzję odmawiającą udostępnienia informacji publicznej realizując wniosek z dnia 26 listopada 2024 r., gdyż po wniesieniu skargi organ powziął wiadomość, że Stowarzyszenie wbrew wcześniejszemu stanowisku nie uznaje, że przygotowanie dokumentacji może być czasochłonne. Odnosząc się do dalszych wniosków skargi organ wskazał na bezpodstawność przyjęcia kwalifikacji rażącego naruszenia prawa ponownie opisując okoliczności sprawy i postawę Skarżącej. Podkreślał, że terminowo realizuje wnioski w trybie ustawy dostępowej o czym świadczy fakt, że dotąd wpłynęła jedna skarga na bezczynność i jedna skarga na decyzję. Organ zaś otrzymuje wiele wniosków w tym zakresie.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu zważył, co następuje:

Skarga jest zasadna.

Zgodnie z art. 3 § 1 p.p.s.a., sądy administracyjne sprawują kontrolę działalności administracji publicznej i stosują środki określone w ustawie. Kontrola ta obejmuje również orzekanie w sprawach skarg na bezczynność organów w przypadkach niepodjęcia przez nie nakazanych prawem aktów lub czynności w sprawach indywidualnych (art. 3 § 2 pkt 8 p.p.s.a.). W tym przypadku przedmiotem sądowej kontroli nie jest określony akt lub czynność organu administracji, lecz ich brak w sytuacji, gdy organ miał obowiązek podjąć działania w danej formie i w określonym przez prawo terminie.

Stosownie do art. 149 § 1 pkt 1 i pkt 3 p.p.s.a. sąd uwzględniając skargę na bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania przez organy w sprawach określonych w art. 3 § 2 pkt 1-4 albo na przewlekłe prowadzenie postępowania w sprawach określonych w art. 3 § 2 pkt 4a: 1) zobowiązuje organ do wydania w określonym terminie aktu, interpretacji albo do dokonania czynności; 3) stwierdza, że organ dopuścił się bezczynności lub przewlekłego prowadzenia postępowania.

Celem skargi na bezczynność jest zobligowanie organu do wydania aktu lub dokonania wynikającej z przepisów prawa czynności w sprawie wszczętej żądaniem strony. Ustawa o dostępie do informacji publicznej nie definiuje pojęcia bezczynności, zgodnie jednak z jednolitym poglądem wyrażanym w orzecznictwie, oznacza to sytuację, w której zobowiązany na mocy ustawy organ nie podejmuje działań w

formie i terminie określonych prawem, przy czym istotne jest aby te działania odnosiły się do informacji publicznej w znaczeniu nadanym ustawą dostępową.

W rozpoznawanej sprawie nie ma wątpliwości, że organ jest podmiotem zobowiązanym do udostępnienia informacji publicznej na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 5 u.d.i.p. Zgodnie z jego brzmieniem obowiązane do udostępniania informacji publicznej są władze publiczne oraz inne podmioty wykonujące zadania publiczne, w szczególności: podmioty reprezentujące inne osoby lub jednostki organizacyjne, które wykonują zadania publiczne lub dysponują majątkiem publicznym, oraz osoby prawne, w których Skarb Państwa, jednostki samorządu terytorialnego lub samorządu gospodarczego albo zawodowego mają pozycję dominującą w rozumieniu przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów. Jak wynika z dokumentu znajdującego się w aktach sprawy (informacji z Krajowego Rejestru Sądowego) organ jest spółką kapitałową, której jedynym udziałowcem jest jednostka samorządu terytorialnego – Gmina Wrocław.

Przechodząc do dalszych okoliczności badanych w zakresie oceny bezczynności organu na tle ustawy o dostępie do informacji publicznej trzeba stwierdzić, co także nie jest negowane przez strony sporu, że wnioskowane informacje stanowią informację publiczną. Zgodnie z art. 1 ust. 1 u.d.i.p. każda informacja o sprawach publicznych stanowi informację publiczną w rozumieniu ustawy i podlega udostępnieniu na zasadach i w trybie określonych w niniejszej ustawie. Utrwalone w tym względzie poglądy piśmiennictwa stanowią, że w istocie wszystko, co wiąże się bezpośrednio z funkcjonowaniem i trybem działania podmiotów, o których mowa w art. 4 ust. 1 u.i.d.p., stanowi informację publiczną (por. T. Aleksandrowicz, Komentarz do ustawy o dostępie do informacji publicznej, Wyd. LexisNexis, 2002 r., str. 136 i nast., M. Jaśkowska, Dostęp do informacji publicznej, Toruń 2002, str. 25 i nast.). Powołane zapisy wykładane w zgodzie z art. 61 Konstytucji RP nakazują przyjęcie, że informacją publiczną jest każda wiadomość wytworzona lub odnoszona do władz publicznych, a także wytworzona lub odnoszona do innych podmiotów wykonujących funkcje publiczne w zakresie wykonywania przez nie zadań władzy publicznej i gospodarowania mieniem komunalnym lub mieniem Skarbu Państwa. W szczególności jest nią treść dokumentów wytworzonych przez organy władzy publicznej i podmioty nie będące organami administracji publicznej, w tym treść dokumentów używanych przy

realizacji przewidzianych prawem zadań niezależnie od tego, od kogo pochodzą. Zatem o zakwalifikowaniu określonej informacji, jako podlegającej udostępnieniu w rozumieniu ustawy o dostępie do informacji publicznej decyduje kryterium rzeczowe, tj. treść i charakter informacji.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b oraz pkt 5 lit. d i lit. e u.d.i.p. udostępnieniu podlega informacja publiczna o podmiotach, o których mowa w art. 4 ust. 1, w tym o organizacji oraz o majątku publicznym, w tym o majątku podmiotów, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 5, pochodzącym z zadysponowania majątkiem, o którym mowa w lit. a-c, pożytkach z tego majątku i jego obciążeniach oraz o dochodach i stratach spółek handlowych, w których podmioty, o których mowa w lit. a-c, mają pozycję dominującą w rozumieniu przepisów Kodeksu spółek handlowych, oraz dysponowaniu tymi dochodami i sposobie pokrywania strat.

Zatem informacja o treści umów, których stroną jest organ, dotyczących obsługi prawnej, wsparcia prawnego lub przygotowania opinii prawnych oraz faktury lub rachunki, których odbiorcą jest organ dotyczące obsługi prawnej, wsparcia prawnego lub przygotowania opinii prawnych, które nie były efektem sporządzenia pisemnej umowy mieszczą się w opisanym zakresie.

W konsekwencji wnioskowane przez Stowarzyszenie dane stanowią informację publiczną winny co do zasady podlegać udostępnieniu w terminach wskazanych w ustawie dostępowej (o czym w dalszych rozważaniach), chyba, że organ wykaże okoliczności ograniczające prawo dostępu do informacji publicznej, wówczas właściwa jest odmowa dostępu do informacji, co następuje w formie decyzji (art. 16 oraz art. 17 u.d.i.p.). Taka forma procedowania jest właściwa także wówczas, gdy wniosek o informację publiczną dotyczy informacji przetworzonej, wówczas to organ winien wezwać wnioskodawcę do wykazania, że pozyskanie takich informacji przetworzonych jest szczególnie istotne dla interesu publicznego. Brak reakcji ze strony wnioskodawcy skutkuje odmową udostępnienia żądanej informacji. Przy czym, to na organie spoczywa wówczas obowiązek wykazania, że wnioskowana informacja ma charakter przetworzony, o czym powinien poinformować wnioskodawcę, wykazując ten fakt w piśmie wzywającym do wykazania okoliczności, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p.

Zatem tryb postępowania organu w takim przypadku winien przebiegać w następujący sposób, po pierwsze konieczna jest ocena, czy wnioskowana informacja

stanowi informację publiczną, jeśli tak to, czy jest informacją przetworzoną. Kolejny krok polega na wystosowaniu do wnioskodawcy pisma z prośbą o wskazanie w jakim zakresie żądane informacje są szczególnie szczególnie istotne dla interesu publicznego. W piśmie tym organ obowiązany jest wykazać dlaczego uznaje, że objęte wnioskiem dane stanowią informację przetworzoną, określić termin na odpowiedź, pouczając, że jej brak lub też brak wskazania żądanych informacji będzie skutkował odmową jej udostępnienia, co nastąpi poprzez wydanie decyzji.

Istotny z punktu widzenia rozpoznawanej sprawy jest także przepis art. 13 u.d.i.p. określający terminy udostępnienia informacji na wniosek. Zgodnie z jego brzmieniem udostępnianie informacji publicznej na wniosek następuje bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku, z zastrzeżeniem ust. 2 i art. 15 ust. 2 (ust. 1). Jeżeli informacja publiczna nie może być udostępniona w terminie określonym w ust. 1, podmiot obowiązany do jej udostępnienia powiadamia w tym terminie o powodach opóźnienia oraz o terminie, w jakim udostępni informację, nie dłuższym jednak niż 2 miesiące od dnia złożenia wniosku (ust. 2).

Dokonując wykładni tego przepisu, w kontekście opisanych form procedowania, należy wskazać, że określony w nim termin 14 dni obowiązuje także w odniesieniu do decyzji, chyba, że organ skorzysta z prawa do wydłużenia terminu na udostępnienie żądanej informacji, wskazując na powody tego stanu rzeczy. Taką przeszkodą, mieszczącą się w zakresie art. 13 ust. 2 u.d.i.p. jest w opinii Sądu także podjęcie czynności w trybie art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p., czyli uznanie, że wniosek dotyczy informacji publicznej przetworzonej. Warunkiem jednak uwolnienia się od zarzutu bezczynności jest poinformowanie wnioskodawcy o opóźnieniu w rozpoznaniu wniosku, wskazanie przyczyn tego opóźnienia oraz terminu w jakim informacja zostanie udostępniona. Termin ten nie może być dłuższy niż dwa miesiące od złożenia wniosku.

Pogląd ten jest aprobowany przez orzecznictwo, zgodnie z wyrażanymi tam tezami, jeżeli do uwzględnienia wniosku dostępowego niezbędne jest wytworzenie z posiadanych informacji prostych informacji przetworzonej, konieczne staje się uruchomienie postępowania polegającego na ustaleniu czy wnioskodawca spełnia przesłankę wskazaną w art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p. warunkującą uzyskanie takiej informacji, tj. czy jej uzyskanie jest szczególnie istotne dla interesu publicznego. W

takiej sytuacji najbardziej odległym terminem, w jakim powinno nastąpić udzielenie informacji zgodnie z żądaniem, bądź wydanie decyzji o odmowie udostępnienia takiej informacji, jest termin 2 miesięcy od dnia złożenia wniosku (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 4 kwietnia 2024 r., sygn. akt II SAB/Po 13/24, dostępny w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych, dalej: CBOSA).

Niedochowanie tych wymogów naraża organ na zarzut bezczynności, co jest udziałem tej sprawy. Jak bowiem wynika z akt sprawy i wynikającego z nich, niespornego między stronami, stanu faktycznego wnioskiem z dnia 26 listopada 2024 r., który wpłynął do organu w dniu 2 grudnia 2024 r., Stowarzyszenie wystąpiło o udostępnienie wskazanych w piśmie informacji. Organ jako podmiot zobowiązany uznał i słusznie, że wniosek dotyczy informacji publicznej. W dalszych krokach przyjął jednak, że żądana informacja ma charakter przetworzony i w terminie 14 dni od daty złożenia wniosku wystąpił do Strony o wskazanie okoliczności, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p. Przy czym w piśmie tym, datowanym na 16 grudnia 2024 r., organ nie zawarł wskazań, o których mowa w art. 13 ust. 2 u.d.i.p. Nie podał terminu w jakim informacja zostanie udostępniona ani przyczyn zwłoki, choć te mogłyby wynikać z podjętego trybu działania. Wskazane zaniechanie doprowadziło do powstania po stronie organu stanu bezczynności, gdyż pomimo istnienia powodów przedłużenia terminu rozpoznania sprawy nie podjął on działań w trybie art. 13 ust. 2 u.d.i.p.

Co więcej organ nie dochował także dwumiesięcznego terminu wynikającego z ww. przepisu, gdyż zakończenie postępowania w sprawie wszczętej wnioskiem Strony nastąpiło dopiero poprzez wydanie w dniu 26 marca 2025 r. decyzji odmawiającej udostępnienia informacji na wniosek z dnia 26 listopada 2024 r. Zatem od dnia złożenia wniosku (2 grudnia 2024 r.) do dnia jego rozpoznania (26 marca 2025 r.) upłynęły 3 miesiące i 23 dni. Niewątpliwie zatem organ naruszył terminy wskazane w art. 13 ust. 1 i ust. 2 u.d.i.p. dopuszczając się bezczynności, która istniała na dzień wniesienia skargi, tj. 11 marca 2024 r. W tym miejscu odnotowania wymaga, że ocena bezczynności wiąże się wyłącznie ze stwierdzeniem uchybienia terminu, jest wsparta na czynnikach obiektywnych, w tym zakresie nie są badane okoliczności, które doprowadziły do powstania zwłoki, te elementy mają znaczenie przy ocenie charakteru naruszenia prawa (art. 149 § 1a p.p.s.a.).

Wobec tego na podstawie art. 149 § 1 pkt 3 p.p.s.a., konieczne było stwierdzenie beczynności organu w rozpoznaniu wniosku Strony z dnia 26 listopada 2024 r., o czym orzeczono w pkt I sentencji wyroku. W

Wobec wydania przez organ decyzji z dnia 26 marca 2025 r. bezprzedmiotowe stało się zobowiązanie organu do rozpoznania wniosku Strony w określonym terminie, w tej sytuacji działając na podstawie art. 161 § 1 pkt 3 p.p.s.a. Sąd umorzył postępowanie w tym zakresie (pkt II sentencji wyroku).

Przy czym odnotowania wymaga, że wobec następczego wydania w dniu 26 marca 2025r. decyzji odmawiającej udostępnienia żądanej informacji ocena jej prawidłowości oraz przyjętej przez organ kwalifikacji informacji jako przetworzonej jest na tym etapie wykluczona. Zagadnienie to może być badane wyłącznie w postępowaniu wszczętym skargą na opisaną decyzję. W ramach obecnie prowadzonego postępowania przedmiotem badania jest wyłącznie zagadnienie istnienia beczynności organu w rozpoznaniu wniosku Strony z dnia 26 listopada 2024 r.

Stosownie do art. 149 § 1a p.p.s.a. orzekając o beczynności organu sąd jednocześnie stwierdza, czy miała ona miejsce z rażącym naruszeniem prawa. W orzecznictwie sądów administracyjnych ugruntował się pogląd, zgodnie z którym rażącym naruszeniem prawa jest stan, w którym wyraźnie i drastycznie naruszono treść obowiązku wynikającego z przepisu prawa. Rażące naruszenie prawa oznacza wadliwość o szczególnie dużym ciężarze gatunkowym i ma miejsce w razie oczywistego braku podejmowania jakichkolwiek czynności, oczywistego lekceważenia wniosków stron i jawnego natężenia braku woli do załatwienia sprawy, jak też w sytuacji ewidentnego niestosowania przepisów prawa, czy opóźnienia w podejmowanych czynnościach pozbawionego jakiegokolwiek racjonalnego uzasadnienia (por. wyroki Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 5 maja 2016 r., sygn. akt II SAB/OI 31/16, w Łodzi z dnia 14 października 2015 r., sygn. akt II SAB/Łd 137/15; wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego: z dnia 17 listopada 2015 r., sygn. akt II OSK 652/15 i sygn. akt I OSK 2440/15, dostępne w CBOSA).

W okolicznościach rozpoznanej sprawy nie sposób dopatrywać się w działaniu organu rażącego naruszenia prawa. Sąd wziął pod uwagę, że organ nie zignorował wniosku Skarżącej, a fakt błędnej wykładni przepisów nie stanowi podstawy do

wywodzenia rażącego naruszenia prawa. Z odpowiedzi na skargę wynika, że organ błędnie zinterpretował pismo Skarżącej z dnia 23 grudnia 2024 r., uznając, że zawiera ono aprobatę dla poglądu organu odnoszącego się do charakteru informacji jako przetworzonej. Okoliczności te wykluczają uznanie rażącego naruszenia prawa, o czym orzeczono w pkt I sentencji wyroku na podstawie art. 149 § 1a p.p.a.

Sąd nie znalazł także przesłanek do orzeczenia w przedmiocie grzywny, gdyż ten środek ma na celu zdyscyplinowanie organu i wyeliminowanie zachowań naruszających prawo. Przyjęta kwalifikacja naruszenia prawa wyklucza w opinii Sądu zastosowanie wspomnianego środka, tym bardziej, że w postępowaniu organu trudno dopatrywać się złej woli. Wobec tego zasadne stało się oddalenie skargi w tym względzie, co ma umocowanie w art. 151 p.p.s.a (pkt III sentencji wyroku).

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 200 i art. 205 § 2 p.p.s.a. oraz § 14 ust. 1 pkt 1 lit. c rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2023 r., poz. 1935). Na zasądzone koszty postępowania sądowego złożył się wpis od skargi w kwocie 100 zł, koszty zastępstwa prawnego radcy prawnego z wyboru w wysokości 480 zł oraz zwrot kosztów opłaty skarbowej w wysokości 17 zł (pkt IV sentencji wyroku).



Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem

REFERENT

Aleksandra Bartczak

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu
Wydział IV
ul. Św. Mikołaja 78-79
50-126 WROCŁAW

ODEBRANO

08-08-2025

OPŁATA POBRANA
TAXE PERCUE-POLOGNE
Umowa z Poczta Polska SA
ID Nr 566123/W

R

(00)859007734256875729

2025

(00)859007734256875729

Poczta Polska zł gr

Opłata pobrana

06.08.2025
IV SAB/Wr 331/25
369439 06.08.2025 03 POLECONA ZPO

radca prawny Joanna Grzełńska-Darłak Kancelaria
Radcy Prawnego
al. Kromera 51a
51-163 Wrocław

W

312318

edzi na skargę wynika, że organ
grudnia 2024 r., uznając, że
się do charakteru informacji
ącego naruszenia praw
49 § 1a p.p.a.
grzeł